

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

SEKSENDOKUZUNCU SÛRE-İ CELÎLE

eI-FECR SÛRE-İ CELÎLESİ

Mekkî(; Mekke-i Mükerreme döneminde inmiş)dir.

30 âyet-i kerîmedir.

O Rahman ve O Rahîm olan Allah'ın ismiyle!

1- Andolsun (tan yerinin ağarma vakti olan) **o fecre!**

2- (Zülhiccenin başındaki) o çok kıymetli on geceye de!

Bu on gecenin, muharrem'in başındaki ve ramazanın sonundaki geceler olduğu hakkında rivayetler de vardır.

3- (Her şeyin. Özellikle bu gecelerin ve namazın) çift(in)e de, tek(in)e de / o çift (olan herşey)e de, O tek (olan Allâh'u Zü'l-Celâl)e de / !

4- Bir de geçip gittiğinde o geceye!

5- İşte sana! (Yanlışlardan) **engelleyici bir akıl sahibi için bun(lar)da yemin konusu olacak önemli bir şey vardır, değil mi?**

5- (Habîbim! Duyduğun mütevâtir haberlerle) gör(ür gibi bil)medin mi ki, Rabbin nasıl (azap) yaptı (Hûd (Aleyhisselâm)ın inkarcı kavmi olan) **Âd'a?**

6- O (yüksek) sütunlara sahip (kıymetli binaların mâliki olan) **İrem**(in soyundan gelenler)e!

8- O toplum ki; şehirlerde onların benzeri (güçte ve büyüklükte bir millet) **yaratılmamıştı!**

Rivayedere göre; Âd'ın, Şeddâd ve Şedîd isimli iki oğlu mevcut olup bunlar zalimane hüküm sürdüler. Şedîd'in ölümü üzerine dünya mülkü Şeddâd'a kaldı. O, cennetin bahsini duyunca: "Ben de öyle bir yer yapacağım!" diyerek; Aden sahralarının birinde üçyüz senede öyle büyük bir şehir yaptı ki, köşkleri altın ve gümüşten, sütunları ise zeberced ve yakuttandı, içerisinde türlü türlü ağaçlar ve ırmaklar bulunuyordu. Şehir tamamlandığında memleketinin halkıyla birlikte oraya doğru yola çıktı, bir gün bir gecelik mesafeye varınca Allâh-u Te'âlâ'nın gökten gönderdiği bir narayla hep birden

helak oldular. (Nesefî. Beyzâvî. Hâzin)

9- O (Şam yakınındaki Kura) **vadi(sin)de kayaları kes**(ip, sırf taştan bin yediyüz şehir bina et)**miş olan o** (azgın) **Semûd'a da** (Rabbinin neleryaptığını görmedin mi?)!

10- O (ordusunun çokluğu nedeniyle fazla çadırlara ve) **kazıklara sahip** (olan, işkence yapacağı kişileri de el ve ayaklarından dört kazığa çakan) **Firavun'a da;**

11- O kimselere ki, onlar şehirlerde haddi aşmışlardır;

12- Böylece oralarda fesâdı(; kâfirlik ve zulmü) çok yapmışlardır;

13- Bu sebeple Rabbin onlar üzerine (türlü türlü) **karışık azaplar** (yağdırıp) **dökmüştü!**

14- Şüphesiz senin Rabbin elbette (mekândan münezzehe olduğu halde, kulların amellerini) **gözetim yerindedir!**

15- Ama o (kâfir) **insan;** (Rabbinin gözetimi altında bulunduğunu hiç düşünmeyip, sadece dünyayı önemseydiğinden dolayı,) **ne zaman ki Rabbi onu imtihan** (edenin muamelesine tâbi) **eder de kendisine** (çok mal) **ikram eder ve ona bolca nimet verir, işte o** (şükredecek yerde böbürlenerek ve Allah'ın ikramını dünya malının çokluğunda görerek): **"Rabbim bana ikram etti(, beni diğer insanlara karşı üstün yaptı, çünkü ben buna lâyıktım)!" der.**

16- Fakat ne zaman ki onu imtihan (edenin muamelesine tâbi) **eder de rızkını ona daraltır, işte o(, fakirliğin ancak âhîret fakirliği olduğunu düşünmeyip, yoksulluğu bir alçaklık olarak değerlendirdiği için):**

"Rabbim beni alçak etti!" der.

17- Hayır! (Allah'ın ikramı ve alçak kılması, dünyalığı çok ya da az vermesiyle değil, bilakis kendi taatına muvaffak kılıp-kılmamasıyla anlaşılır.) **Doğrusu siz yetime ikramda bulunmuyor** (ve ona mirastan payını vermiyor)**sunuz!**

18- Yoksulu yedirmeye de birbirinizi teşvik etmiyorsunuz!

19- (Helâl-haram demeden mal toplayıp) yağmalı bir yiyişle mirası yiyorsunuz;

20- Çok aşırı bir sevişle de malı seviyorsunuz!

21- Hayır! (Bu yaptığınız asla uygun değil!) **Ne zaman ki yer, bir sarsıntının ardından başka bir sarsıntıyla iyice zelzeleye uğratılır** (da, üstünde yükselen bir şey kalmaz);

22- Rabbin(in emri) ve (her zamanın) **melekler(i, mertebelerine göre) saf saf** (dizilmiş bir halde mahşere) **gelir!**

23- İşte o gün cehennem (her birinden yetmişbin meleğin tuttuğu yetmişbin yularla çekilerek) **getirilir!**

İşte o gün insan (dünyada yaptığı günahları) **iyice düşünecektir! Ama o öğütlenme(nin faydası) kendisi için nerededir?**

24- (Nitekim) **o:** "**Ah ne olaydı ben bu (sonsuz) hayatım için (dünyada salih ameller) öne sürmüş olsaydım!" diyecektir.**

25- İşte o gün O (Allâh-u Sübhânehu)nun azabıyla hiçbir kimse (hiçbir kişiye) azapta bulunamaz!

26- O'nun sağlam bağlayışı gibi de kimse (kimseye) bağ vuramaz!

27- (Allâh-u Te'âlâ, hesabın tamamlanması anında mümin kuluna buyuracak ki:) "**Ey (benim zikrimle iyice yatışıp başka bir şeye ihtiyaç duymayan) mutmeinne olmuş nefis!**

28- (Kavuştuğun nimetlerden) **razı olan ve (Rabbin katında amelleri kabule elverişli bulunup) razı olunan biri olarak Rabbin(in müjdesin)e dön!**

29- Artık hemen gir (salih) kullarımın içerisine!

30- Böylece (buyur) gir cennetime!"

KUR'ÂN I MECÎD
VE
TEFSİRLİ
MEÂL-İ ÂLÎSÎ

Mahmud Ustaosmanoğlu